

URZĄD PATENTOWY w WARSZAWIE OPIS PATENTOWY

Nr 30108

Kl. 42 g, 7/03

Tefi-Apparatebau Dr. Daniel K.-G., Kolonia

G 11 63/68

Taśma dźwiękowa do mechanicznego zapisywania dźwięków, posiadająca barwną warstwę podłoża zaopatrzonego jedno lub obustronnie w warstwę do zapisu dźwięków

Zgłoszono 5 maja 1939

Udzielono 3 października 1941

Pierwszeństwo: 6 maja 1938 (Niemcy)

Przedmiotem wynalazku niniejszego jest materiał do mechanicznego zapisywania dźwięków, w którym warstwa podłoża jest zaopatrzona jedno- lub obustronnie w warstwę do zapisu dźwięków.

Znane taśmy do mechanicznego zapisywania dźwięków składają się z podłoża bezbarwnego np. z normalnego materiału filmowego, który z jednej lub obydwóch stron jest zaopatrzony w również bezbarwną warstwę do zapisów dźwiękowych, np. z żelatyny lub materiału podobnego. Przy wycinaniu rowków dźwiękowych w tego

rodzaju materiale do zapisywania dźwięków bardzo trudne jest kontrolowanie głębokości nacięcia i łatwo może się zdarzyć, że wskutek niewłaściwego położenia rylca lub z innych powodów rowki dźwiękowe są wycinane nie tylko w warstwie do zapisów dźwiękowych, lecz również i w znajdującym się pod nią podłożu, co z wielu względów jest niepożądane.

W celu usunięcia tej wady taśm do zdjęć dźwiękowych, w których warstwa podłoża jest pokryta obustronnie warstwami do zapisu dźwięków, próbowano już

nadawać warstwom do zapisywania dźwięków inną barwę niż warstwom podłoża, np. czerwone warstwy do zapisu dźwiękowego umieszczano na czarnej warstwie podłoża.

Próbowano również wykonywać warstwę do zapisywania dźwięków z kilku różnie zabarwionych warstw.

Wada tych sposobów polega na tym, że wiórki, wycinane z zabarwionej warstwy do zapisywania dźwięków, posiadają inną barwę niż warstwa podłoża i przy mieszanii się tej barwy z barwą warstwy podłoża powstają szare kolory, które z trudnością dają się okiem odróżnić.

Dokładne badania wykazały, że najmniejsza zmiana zabarwienia przy niedozwolonej głębokości cięcia wtedy najlepiej daje się zauważyć, gdy wiórki, wycięte normalnie z warstwy do zapisywania dźwięków przy przepisanej głębokości cięcia, są białe. Należy przy tym uwzględnić tę okoliczność, że przy zbyt głębokim cięciu zachodzi tylko delikatne wnikanie rylca w warstwę podłoża i że wskutek tego tylko bardzo mała ilość warstwy podłoża zostaje domieszana do normalnie zdjętego wiórka. Na tego rodzaju minimalną domieszkę podłoża oko ludzkie wtedy najbardziej reaguje, gdy normalnie zdjęty wiór jest biały.

Biały wiór umożliwiający zaobserwowanie najmniejszej zmiany zabarwienia wykonuje się w myśl wynalazku z zupełnie bezbarwnej lub prawie bezbarwnej warstwy do zapisywania dźwięków. W myśl wynalazku wykonuje się zatem taśmę dźwiękową do mechanicznego zapisywania dźwięków z barwnej warstwy podłoża, która jedno- lub obustronnie jest pokryta bezbarwną lub prawie bezbarwną warstwą do zapisywania dźwięków.

Na rysunku uwidoczniono dwa przykłady wykonania taśmy według wynalazku do zapisywania dźwięków.

Na fig. 1 taśma do zdjęć dźwiękowych

posiada środkową warstwę podłoża 1 zaopatrzoną po obydwóch stronach w warstwy 2 względnie 3 do zapisywania dźwięków. Warstwa podłoża 1 posiada określone zabarwienie, np. niebieskie, podczas gdy warstwy 2 i 3 do zapisu dźwiękowego są bezbarwne.

Jeżeli w takiej taśmie do zdjęć dźwiękowych wycina się rowki 4 przepisanej głębokości, to znaczy w ten sposób, iż rowki dźwiękowe znajdują się całkowicie w warstwie do zapisywania dźwięków, to wycięte wiórki są białe. Jeżeli natomiast głębokość cięcia jest zbyt wielka, jak przedstawiono przykładowo cyfrą 5, tak że rowek dźwiękowy jest wycięty nie tylko w warstwie dźwiękowej, lecz również i w warstwie podłoża, to wiórki nabierają również i barwy podłoża i wykazują w ten sposób nieodpowiednie nastawienie głębokości cięcia.

W taśmie do zdjęć dźwiękowych według fig. 2 warstwa do zapisywania dźwięków, umieszczona na warstwie podłoża 1, jest podzielona na dwie warstwy 7 i 8, z których górna jest bezbarwna lub prawie bezbarwna, podczas gdy druga, odpowiednio cienka warstwa 8 jest np. zabarwiona na niebiesko. Jeżeli w takiej taśmie wycina się rowki dźwiękowe, posiadające przepisaną głębokość, to rowki te leżą całkowicie w warstwie 7 tak, że wiórki są białe. Jeżeli zaś z tych lub innych powodów zwiększy się głębokość nacinania, tak że zachodzi obawa, iż rowki dźwiękowe wejdą w warstwę podłoża 1, to białe wiórki przyjmują zabarwienie warstwy 8 i zwracają przez to uwagę na to, że dalsze pogłębianie rowków jest niedopuszczalne. Cyfrą 9 oznaczono przepisowy rowek dźwiękowy. Rowek dźwiękowy 10 posiada jeszcze przepisaną głębokość, ponieważ znajduje się całkowicie w warstwie 6 do zapisywania dźwięków. Rowek ten sięga jednak już do warstwy 8 tak, że wiórki posiadają zabarwienie tej warstwy. Zmia-

na tego zabarwienia stanowi ostrzeżenie, że większa głębokość cięcia jest niedopuszczalna.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Taśma dźwiękowa do mechanicznego zapisywania dźwięków posiadająca barwną warstwę podłoża zaopatrzonego jedno- lub obustronnie w warstwę do zapisu dźwięków, znamionną tym, że warstwa względnie warstwy do zapisywania

dźwięków są bezbarwne lub prawie bezbarwne.

2. Taśma według zastrz. 1, znamionna tym, że każda poszczególna warstwa do zapisywania dźwięków składa się z bezbarwnej górnej warstwy oraz ze znajdującej się pod nią kolorowej warstwy.

T e f i - A p p a r a t e b a u
D r. D a n i e l K. - G.
Zastępca: inż. St. Pawlikowski
rzecznik patentowy

Fig.1

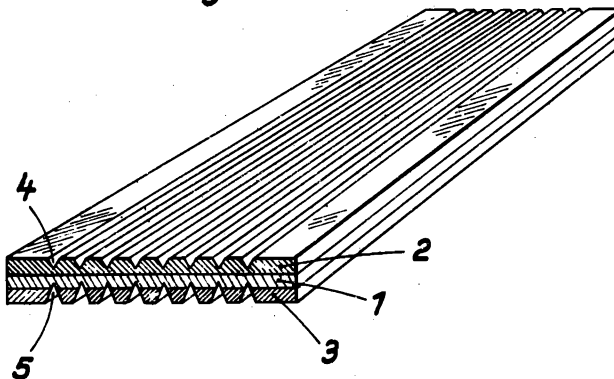

Fig.2

